

STUDENTEN WEEKBLAD

20e JAARGANG.
No. 32.

REDACTEUREN: W. H. MUNNICH, S. NOYON, W. J. G. PAARDEKOOPER,
MEJ. C. M. JELGERSMA, W. M. DE VRIES, H. L. DINGER.
VAST MEDEWERKER VOOR DE RUBRIEK MUZIEK: C. C. J. DE L'ESPINASSE.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

DONDERDAG
4 JULI 1918.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE
VACANTIËN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS / 4.— P. JAAR,
WAAROVER VÓÓR DE KERSTVACANTIE WORDT BESCHIKT.
DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER.
DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 15 CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

Corpsvergadering.
Societeit Phoenix.
Lustrum „Odin”.

Gedachten en Gedichten.

Etudes d'Amour, VII, door Louis Petitor.

Ingezonden.

Open brief aan het Bestuur van den Delftschen Studentenbond.

Technische Hoogeschool.

Uitslagen propaedeutische, candidaats- en ingenieurs-examens.
Mededeelingen.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

Op de Corpsvergadering van 1 Juli 1918 heeft de Senaat medegedeeld dat hij den duur van de groentijd heeft bepaald op 2½ week n.l. van 3 tot 20 September. Verder werd besloten op het middaguur den groenen 4 dagen in de week gezamenlijk een goedkoope lunch op de societeit te doen gebruiken zoodat zij voldoende brood en boterkaarten overhouden voor de overschietende 2 dagen en voor het ontbijt. Ook werd er op gewezen dat de groenen, die voor het diner niet zijn afgeschreven worden ingedeeld bij de verschillende tafels en eten op koste van het toekomende 1ste jaar. Verder deelde de President mede dat het plan van den Senaat was, het invoeren van het „Patronaat” voor één groentijd voor te stellen, maar dat hij gemeend had dit voor dezen groentijd niet meer te kunnen doen, omdat deze instelling nog zeer weinig onder de Corpsleden bekend is, laat staan besproken.

De bespreking betreffende de bestemming van de feestkas en in verband daarmee het uitschrijven van de prijsvraag voor een nieuw Corpsdiploma werd uitgesteld tot een volgende vergadering, aangezien deze zeer slecht bezocht was.

Societeit „Phoenix”.

De Societeit wordt voor bezoekers Vrijdag den 12den Juli e.k. gesloten. Daar bij de huidige finantieele toestand geregelde betaling absoluut noodzakelijk is, worden de leden verzocht hun vacantië adres aan het kantoor op te geven en zal hun op de 1e van elke vacantië maand het verschuldigde bedrag gemeld worden. Voor persoonlijke betalingen is in de vacantië het kantoor allen Zaterdagen van 11 tot 1 uur geopend. Bij niet voldoen der nu loopende schulden zal de gewone boete worden toegepast.

Wegens verbouwing wordt de Bibliotheek reeds Maandag 8 Juli e.k. gesloten.

Lustrum der D. S. G. en A. V. „Odin”.

Op Zaterdag 29 Juni j.l. vierde „Odin” zijn XIVE Lustrum door het houden van interacademiale Gymnastiek, Athletiek en Schermwedstrijden op het terrein der Voetbalvereniging „Concordia”. De Athletiek-wedstrijden werden dit jaar voor de eerste keer bij de interacademiale wedstrijden gevoegd, zoodat er dan ook meer deelnemers waren dan ooit te voren.

's Morgens hadden de Gymnastiek- en Schermwedstrijden plaats.

's Middags voortzetting der schermwedstrijden en Athletiek-wedstrijden.

Behalve Odin namen aan Gymnastiek deel de vereenigingen: Arena Studiosorum, uit Leiden, en Olympia uit Utrecht, waarvan Arena Studiosorum de sterkste bleek, zoodat deze vereeniging zoowel de corpsprijs (uitgeleefd door het Odin-bestuur) als de personeele prijs (uitgeleefd door Olympia) met eere won.

Voor Schermen kwamen behalve Odin uit, de vereenigingen: Thor, uit Amsterdam, en Arena-Studiosorum, uit Leiden. Hoewel de Thor-ploeg zeer gevreesd werd, wist toch Odin de corpsprijsabel te bemachtigen.

Verder werd gewonnen de 1e prijs sabel door de heer Dullemond, Thor, 2e prijs sabel door den heer J. Smit Sibinga, 1e prijs degen door den heer J. G. Schlingemann, 1e prijs Floret door den heer A. van Osenbruggen.

Athletiek, waaraan Arena Studiosorum, Olympia en Odin deelnamen, was onderverdeeld in de volgende nummers: 400 M. hardloopen gewonnen door den heer v. d. Bovenkamp (Olympia), 110 M. hardloopen met hindernissen, 100 M. hardloopen, 400 M. hardloopen, Estafetteloop, Hoogspringen, Verspringen en Speerwerpen, welke laatste nummers alle door Odin werden gewonnen.

Warme hulde zij hier gebracht aan de heeren O. van Rappard, P. van Thiel, en J. J. Mulder, die den naam hunner vereeniging op zulk een kranige manier wisten hoog te houden.

Genoeg zij het hier enkele der mooiste gemaakte tijden te melden:

110 M. met hindernissen door den Heer O. van Rappard in 16½ sec.

100 M. hardloopen door den Heer van Thiel in 11½ sec.

Hoogspringen door den Heer J. J. Mulder 1,70 M.

Verspringen door den Heer van Thiel 6,22 M.

De corpsprijs Athletiek een zilveren wisselbeker uitgeleefd door de Eere-leden van het Odinbestuur, blijft dan ook gelukkig het eerste jaar hier in Delft.

Tusschen 12 en 2 uur was er op de Societeit „Phoenix” een gemeenschappelijke lunch voor deelnemers en besturen.

Verschillende juryleden voelden zich geroepen aan tafel hun hulde te brengen aan Odin voor het genomen initiatief om athletiekwedstrijden bij de interacademiale wedstrijden te voegen. Vooral de heer Scharroo betoogde met zeer veel vuur, dat juist het combineeren van Gymnastiek met Athletiek zooveel tot stand kan brengen, maar dat niet vergeten moet worden, dat Gymnastiek steeds de basis moet blijven, omdat deze alleen alle onderdeelen van het lichaam ontwikkelt, terwijl alle andere soorten van sport, dus ook Athletiek als een specialisatie voor enkele onderdeelen beschouwd moeten worden. Gedurende den loop der middag hadden boksdemonstraties plaats, welke, evenals het nummer touwtrekken zeer in den smaak van het publiek vielen, en gewonnen werden door den heer T. T. Thio. Daar het weer buitengewoon meewerkte om de stemming op het terrein te verhoogen, en vele deelnemers toonden, wat op sportgebied gepraesteerd kan worden, zal deze dag er zeker toe bij dragen hebben om Gymnastiek en Schermen, maar vooral ook Athletiek bij de studenten ingang te doen vinden.

H.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

Etudes d'Amour.

VII.

(Fragmenten uit een dagboek).

17 Juli 1904. Ik ben overgegaan en daarom schrijf ik weer in mijn dagboek. Altijd als ik me blij voel, wil ik schrijven, en dat maakt me nog blijer omdat ik dan zoo lekker alleen zit, en alleen hoef te denken aan alles wat ik prettig vind. Maar ik ben niet blij omdat ik overgegaan ben, want 't vorige jaar vond ik 't lang zoo heerlijk niet. Ik heb er over zitten denken waarom dit zoo is, zoowaar eigenlijk wist ik 't eigenlijk zelf al heel goed. Annie is ook overgegaan, en daarom ben ik zoo heel erg blij, ik zou 't niet kunnen uithouden als we niet meer in dezelfde klasse zouden zitten. Annie zei me laatst dat 't heusch wel wennen zou, en dat we na schooltijd toch altijd samen konden zijn, maar ze zei dat ze 't toch ook verschrikkelijk zou vinden als ze bleef zitten. Maar gelukkig is dat nu niet gebeurd, en vanmiddag hebben we samen gefietst, en in 't bosch gelegen. Ik heb nog nooit zoo'n heerlijken middag gehad. Het is zoo'n verrukkelijk gevoel, heelemaal niet meer te hoeven werken, en met een meisje samen zitten die heel veel van je houdt, en dan te spreken over later, als ik ingenieur ben. Maar toch lang, erg lang zal dat nog duren, de studie is vijf jaar, en ik moet nog drie jaar op de H.B.S. dat is dus 8 jaar, dus net zoo lang als van toen ik vijf was tot nu. 't Lijkt me haast onmogelijk zoo lang, maar Annie zei dat de tijd zoo vreeslijk vlug gaat, vooral als je iemand erg liefhebt. Ik wil hard werken, en ik zal 't kunnen ook, want Annie geeft me er altijd de kracht toe. Als ik bij Annie ben, heb ik nooit verdriet, want als ik soms huilen wil dan geeft ze me een zoen en alles moet ik dan vergeten, al wil ik 't zelf soms niet. Wat is 't toch gek dat ik vroeger boos werd als ze me plaagden dat ik verliefd was, en dan zag ik dat Annie nog erger bloosde dan ik, maar nu kan 't me niet veel meer schelen. Als ze me te erg vervelen, kunnen ze een pak op d'r donder krijgen, en ze moeten 't niet probeeren Annie nog eens te plagen. Wat was 't een heerlijk gevoel laatst om voor je meisje te vechten, alle jongens stonden er om heen, en zagen hoe Kees op z'n gezicht kreeg, maar ik was in 't begin toch even bang dat ik verliezen zou. En toen we daarna beiden die strafthema's kregen, vond ik 't niets naar, en had ze veel eerder af dan Kees, en ik mocht om vijf uur al naar huis. Buiten was Annie, die op me wachtte, en ik vertelde de thema al af te hebben toen Kees pas een klein stukje had. Nu had ik tweemaal gewonnen, want dat was de geestelijke overwinning vertelde Annie, en ik vond dat ik een heerlijken dag had gehad. Maar nu ook voel ik me heerlijk, zoo kalm en rustig, dat is zielerust en vertrouwen in de toekomst. Dat komt door de liefde.

2 Februari 1905. 't Is zoo'n mal idee dat Annie nu pas een groot half jaar van school weg is, 't lijkt me veel langer en verdrietig ben ik er heelemaal niet meer om. In 't begin voelde ik me erg beroerd, maar langzamerhand begon ik alles te vergeten zonder dat ik er mijn best voor behoefde te doen. Nu ik Toosje heb leeren kennen op dansles, denk ik zelfs nooit meer aan Annie en als ik 't doe moet ik een beetje om mezelf lachen. Toosje staat veel hooger dan Annie, als ik aan Toosje denk inspireert ze me en heb ik behoefte om te schrijven. Maar ik vind me zelf een klein nietig mensch, en ik durf nooit iets aan Toos laten lezen, wat ik geschreven heb. Ik houd zoo heel veel van haar, maar hoe meer ik aan haar denk, hoe meer ik 't land krijg aan mezelf. Ik begrijp haast niet dat zij nog van me houden kan. Toosje, nu ik aan jou denk vloeit me 't volgende gedichtje uit de pen.

Ik wou dat ik heel mooi dansen kon,
Ik danste al met jou.
Maar ach! eer dat ik al begon,
Had ik van mijn lomphed reeds berouw.

Ik wou dat ik heel mooi schilderen kon.
Ik maakte jou portret,
Jouw lief gezicht met jouw japon...
Mijn domheid die 't belet.

Ik wou dat ik kon boetseeren,
Jij was steeds mijn figuur.
Ook dat zelfs zal ik moeten leeren.
Wat kan ik op den duur.

Ik wou dat ik heel mooi leven kon,
Met jou had 'k geen verdriet.
Dan was voor mij weer alles zon.
Zelfs leven kan ik niet....

Maar ik weet dat jij mij de kracht zult geven en 'k ver-
trouw en bouw op onze liefde.

6 Mei 1907. Vanavond onder mijn werk ben ik opge-
staan en de hei ingelopen, ik kon toch mijn hoofd er niet
bij houden. 't Begon al te schemeren en op de rand van
een grindkuil heb ik naar den horizont zitten turen, een
kartellijntje van boomen met twee scherpe kerktoentjes er
boven uit. Ik voelde me onrustig, er lag een weemoed in
mijn ziel, en ik wilde 't eerst niet bekennen, maar toch
was 't zoo, ik voelde het te duidelijk, ik ben verliefd!
Waarom wil je zoiets toch nooit voor je zelf bekennen?
Ik schrijf dat alles hier op, omdat dit schrift moet zijn de
spiegel van mijn ziel. Mijn leven moet zich door mijn
schrijven uitkristalliseeren, en alle vlakken moet ik later
kunnen weervinden, de mooi gladde, die de heldere zon,
stralenschietend reflecteeren, en ook de verbrokkelde en
bekerste, die slechts dof kunnen glazen. Ik ben weggevlucht
uit mijn kamertje. Ik dacht in de natuur, mijn rust terug
te vinden. Ik geniet ook wel, als ik door de velden loop
of door 't zware beukenbosch dwaal, dat als een sprookje
lijkt. De dikke takken wringen zich los uit de stam en
kronkelen zich in 't ijle schuchtere groen, dat als een
lichte nevel hangt door 't heele woud. Ook 's avonds
genoot ik de rust van de lokkende heide, en één voor één
zag ik de sterren komen aan de bleeke hemel, maar aldoor
hangt in me die drukkende weemoed. Aan tafel vragen ze
me of ik iets mankeer, en ik probeer vroolijk te zijn, doch
dan vind ik mezelf weer belachelijk in mijn onechtheid.
Ik moet en wil werken, want ik wil mijn eindexamen
halen. Ik zou geloof ik niet langer op school kunnen blij-
ven, dat droge, saaie gebondene leven. Nooit eens ben je
vrij, nooit mag je doen wat je graag zoudt willen, je hebt
zelfs niet de tijd om met je eigen gedachten alleen te zijn.
En daar heb ik nu juist zoo'n behoefte aan. Aldoor heb
ik Jeantje voor den geest, aldoor denk ik aan haar, op
school, als ik naar huis loop en onder mijn werk. Ik denk
terug naar de weinige oogenblikken die we samen waren
en alleen en dan weet ik dat zij toch ook wel wat voor mij
voelt; maar als ik haar in dagen weer niet ontmoet heb,
komt die twijfel weer. Zou zij nu ook steeds aan mij den-
ken, aldoor en aldoor. Ik geloof niet dat meisjes zoo zijn,
ze hebben geen fantasie genoeg. Toch blijf ik hopen. Op
't tennisveld was ze laatst vreemd en stug. Zou ze dat
express doen. Misschien om me jaloersch te maken.

O, als dat eens zoo was. Maar ik wil niets laten merken,
dat kan ik trouwens niet. En dan dat laffe gespeel en
geffirt met Jan Dokhuis; altijd 't zelfde grapje van die
zakdoekjes-gapperij. Toch moet ik bekennen ik ben jaloersch.
Ze heeft haar zin, of misschien weet ze niets en wil ze niets.

O die twijfel, hoe heerlijk is ze, doch hoe droef.

20 December 1909. 't Is lang geleden dat ik wat neerschreef
in dit dagboek. Een groot jaar heb ik 't verwaarloosd, maar
nu plotseling heb ik weer behoefte me wat te uiten, ik wil
weer schrijven, 't is mijn oude remedie, voor die buien van
somberheid of dwaze melankolie. Ik sprak er laatst met
Frans over, en vertelde hem dat 't mij werkelijk opluchtte
als ik zoo dagen had zitten tobben over iets, steeds bezig
zijnde met mezelf, en me dan neer zette om te schrijven
proza, of sentimenteele gedichtjes. Ik weet wel, dat is een
soort van ijdelheid, doch werkelijk voel ik me dan meestal
opgeruimder. Hij vond 't slap en dwaas van me en schold
me uit. Je moest je aanpassen aan je omgeving, 't geluk
vinden in je werk en in 't heele leven zooals je 't gegeven
werd zei hij, daar is kracht en wil voor noodig. Doch je
kniezend terugtrekken, je voelend als een eenzame en niet
begrepene in deze wereld, dat was laf en zwak, en 't is een
holle frase om te zeggen, je rust te vinden in 't schrijven
van lyrische stukjes, die altijd toch veel te subjectief, en
daardoor te oppervlakkig zijn. Ik hoor 't hem nog zeggen:
„Of je, je verdriet vergeten wil door je te bedrinken of op
jou manier, da's voor mij 't zelfde, je hebt een hart, een
ziel, een kop, een wil, en da's genoeg om 't leven in alle
consequenties aan te kunnen". Ik heb er over nagedacht en
hij heeft gelijk.

Neen, toch niet. Ik wil eens over me zelf praten, en 't
gaat onder de mom, 't is om later te weten hoe ik dacht
in 1909, doch dit is weer een voorbeeld van die bekende
zelf-voor-de-gek-houderij.

Ik zal er echter een verhaaltje van maken, in de derde
persoon, alsof 't door een buitenstaander geschreven is, dat
maakt me zelf wat interessanter.

Jan was een dikke jongen met een rood dom pafgezicht, hij had een paar kleine groen-grijze oogen, die door een paar lachende spleetkiertjes naar buiten gluurden, en zijn dun, kaal kruintje begon al bleek door de haren te schemeren; hij zag er over 't algemeen zeer ouwelijk uit, zoodat de menschen zich dan ook altijd erg in zijn leeftijd vergisten. In zijn manieren was hij onbeheerscht, zoo kinderlijk haast, dat de combinatie met zijn voorkomen dan ook erg lachwekkend was. Dit kon hem niets schelen, zaid'ie, want hij had tot leus „Stoor je niet aan de publieke opinie en je voelt je een koning met onbegrensde macht". Toch vond hij 't wel eens prettig dat hij onder de getapte menschen in Delft hoorde. Hij had dan ook veel kennissen, doch haast geen vrienden, uitgezonderd zijn boeken, die in wankele stapels overal door zijn kamer verspreid lagen. Hij liep voor alles warm, had ook liefhebberijen, schilderde zoo'n beetje, schreef romans en dichtte, was pootig en deed veel aan sport, maar zijn enthousiasme taande gauw, zoodat zijn leven was als een bont mozaiek, dat echter een onrustig en onbevredigend geheel vormde. Hij had toch verder alles wat een student begeeren mag, een goed maandgeld, hij zat in verschillende besturen en had op 'de kroeg een groote bek en daardoor prestige bij de jongerejaars.

De buitenwereld vond hem vreemd, en er waren menschen die dachten dat hij een zonderling was, zoo een die geen kwaad zal doen, maar met wie je je toch liever niet vertoonen moet. Hij zelf vond zich slap idealist, doch hij gaf zich maar de allures van een leemann, dat maakte hem tenminste een beetje minder belachelijk. Hoewel, . . . hoewel, ze mochten lachen hoor!

Hij was nogal vroeg oud en wijs voor zijn leeftijd, zoodat hij zich gauw op een standpunt plaatste tegenover zijn kennissen en clubgenooten, en dikwijls kwam 't dan ook tot vurige redetwisten, waarin Jan met een dedain lachje een enkele zelfbewuste geste de overhand trachtte te behouden doch dat was dan olie op 't vuur. Dat voelde hij wel, toch had hij er zelden spijt van. Ze waren nu eenmaal minderontwikkeld en jonger in hun denken; en ze mochten over hem oordeelen hoe ze wilden, hij dorst ze an, hij was immers nergens bang voor. Toch wel! En dat waren de meisjes. Als schooljongen had hij veel geliefd en geflirt, want flirten was een spelletje, dat iedereen gespeeld moest hebben, evenals Ganzebord, doch dat ook even gauw verveelde. En hij had er dan ook vrij gauw genoeg van. Als 1e-jaar was hij in een dansclub in Den Haag, en plotseling had hij een afkeer gekregen van die heele opgeschroefde komedie, met slechte acteurs bovendien.

Hij voelde zich niet meer op z'n plaats, en vond zichzelf eigenlijk voortdurend belachelijk. Hij kon niet meer luchtig converseeren, en als hij met een meisje sprak, werden 't meestal quasi diepzinnige gesprekken, die echter zoo oppervlakkig bleven dat hij er altijd om lachen moest.

Doch Jan kreeg langzamerhand behoefte aan wat ernstige omgang met een meisje. Hij verlangde geen verliefderig gedoe, of stiekum gezoen, zelfs geen engagement, doch slechts een goede vriendin. Niets anders dan een vriend in rokken. Doch hij vond deze niet.

Meer toch stak 't hem diep als hij soms merkte, een bedwongen trekje om een mond, of verkeerd openen van de pupillen in een paar meisjesoogen, waarin hij een spottend lachje zag. Dan voelde hij zich weer pias; en meestal trachtte hij dan maar nog onnoozeler en kinderlijker te doen. Nooit halfzijn dacht hij dan. Zoo kwam 't dat het aanwendsel werd, die gedwongen grappigdoenerij, die vooral met zijn kale hoofd zoo'n leuke combinatie werden.

Met dit al leek 't er toch soms veel op dat Jan verliefd werd. Eerst wist hij niet recht op wie, en of 't misschien niet een verlangen in hem was dat zich uiten moest, en dan maar bij alles dacht, 't juiste gevonden te hebben. Doch eindelijk voelde hij toch dat er weer een meisje was dat hem boeide, en trok, zonder dat er groote reden toe was. Hij . . .

Charles en Peter staan dronken beneden, en roepen me, dus morgen verder.

INGEZONDEN.

Open brief aan het Bestuur van den Delftschen Studenten Bond.

Mijne Heeren,

Deze week heb ik U een bedrag, groot f 145.90, per postwissel gestuurd als delging der onkosten van de door U opgegeven schadevergoeding.

Nu de schuld betaald is, wensch ik als eerst en eenig antwoord op alle geschrijf wat ik de laatste maanden in

het S. W. heb mogen aanschouwen U in 't kort het financiële verloop der bewuste inval mede te deelen.

Het Burgerbestuur van de Delfsche Societeit „Eensgezindheid" vroeg ons eenige dagen na 2 November een schadevergoeding, zeer terecht, daar de hoofdeur, een zware matglazen ruit gebroken en diverse andere materiele dingen beschadigd waren. Het bedrag hiervan werd binnen 3 weken geheel betaald.

Het bestuur toonde de grootste medewerking in welwillendheid en een woord van dank is zeker niet misplaatst voor de courantheid waarmede het deze zaak heeft afgehandeld.

Eenige dagen later maakte ik kennis met U, Bestuur der Delftschen Studenten Bond en nam op mij ook de bij U aangerichte schade te vergoeden.

Den 22en Nov. deelde U nog schriftelijk mede, dat ik had te betalen f 145.90 zoowel aan Bonds-, als aan Particuliere beschadiging. Een nadere detaillering bereikte mij toen niet.

Eerst den 11 Febr. ll. ontving ik een specificatie, die ik in ieder geval voor mijn eigen verantwoording tegenover de deelnemers niet mocht missen.

De f 69.10 aan Bondsonkosten mocht ik na eenige tijd innen, het overige duurde echter lang, heel lang en het lijkt mij hier de geschikte plaats om mijn fout te erkennen, met het verdere zeer laat te zijn geweest. Dat lag niet in mijn bedoeling, maar zóó heb ik bijv. zeer veel moeite gehad bij de verschillende menschen met de inning der bedragen, die de volgende onkosten zouden dekken, nm.:

Doktersrekening	f 2.—
een paar beschadigde lakschoenen	2.50
een vermiste das	1.50
een gebroken pijp	2.25
een vermiste gouden manchetknoop	16.25
een gescheurde jas	13.—
een vermiste vilt-hoed	5.—
een vermiste lorgnet	25.—
drie vermiste bondsmutsen	7.80
een vermiste cigarettenkoker	1.50

Totaal f 76.80

Doch deze zijn nu gelukkig ook geïnd en met de f 69.10 aan Bondsschade aan Uw adres gezonden waarmede ik de zaak afgehandeld beschouw.

Hoogachtend,

BOLDERDIJK.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Propaedeutische Examens voor de Zomervacantie 1918.

Geslaagd voor:

Civiel-Ingenieur.

H. van den Bok.	A. de Leeuw.
H. Bos.	F. A. Lieftrinck.
C. Bronkhorst.	K. J. Maquine.
J. H. van der Burgt.	M. H. H. van der Meij.
B. W. Berenschot.	J. H. Meursinga.
B. C. M. Boot.	S. Noyon.
J. F. W. Bosma.	M. M. E. Posno.
H. F. E. F. de Bruin.	P. H. Poldervaart.
G. W. van der Does.	G. A. Prentice.
A. H. Fabius.	J. A. Sesink Clee.
E. J. Gratama.	J. Stelling.
J. W. Halbisch.	W. H. Steenaart.
F. W. G. Hofman.	M. F. A. Schiphorst.
J. G. Kam.	H. M. Verweij.
Kan Sing Sie.	R. G. Veenbos.
J. Kuipers.	P. S. van Walsum.

Bouwkundig-Ingenieur.

G. Hordijk.	W. C. Wouters.
B. Reinders.	

Werktuigkundig-Ingenieur.

J. D. Berdenis van Berkelom.	W. Hondius Boldingh.
J. I. Bergsma.	J. G. C. Hofsteede.
A. P. Blik.	H. J. Juursema.
J. F. Cahen.	C. M. Kan.
J. E. V. Dingemans.	C. Kapsenberg.
P. de Fremery.	O. J. Knol.
E. J. Gratama Bzn.	D. P. van Leeuwen.
C. H. van Hasfelt.	C. J. de Langen.

I. Roelofsen. C. P. J. Süverkropp.
J. C. Santhagens. E. Sijbolts.
H. H. Smith. W. Tempelaar Lietz.
J. van Stappen.

Scheepsbouwkundig-Ingenieur.

H. W. Haverkamp. J. R. Mulder.
R. F. Heijning. Th. Tideman.
F. W. C. Ketjen.

Electrotechnisch-Ingenieur.

F. Algie. J. H. Noteboom.
A. H. W. Hacke. F. H. A. van Stekelenburg.
E. van der Hoek. J. van der Vegt.
W. O. Julius. H. K. Velthuis.
J. P. van Lier.

Scheikundig-Ingenieur.

D. L. C. Schouten.

Candidaats Examens voor de Zomervacantie 1918.

Geslaagd voor:

Civiel-Ingenieur.

A. J. Berucher. E. Maas Geesteranus.
E. J. Bosch ridder van W. L. Maier.
Rosenthal. M. Mallien.
J. de Bruine. W. Meyer.
M. le Cosquino de Bussy. W. F. de Mol van Otterloo.
C. H. Cox. R. N. Notodhiningrad.
J. L. A. Cuperus. J. Postma.
J. G. Eckenhausen. F. V. Prins.
J. G. Frowein. H. L. Reitz.
P. H. Goedhart. H. A. Schrijfsma.
C. W. van Goor. H. Straatman.
G. H. M. Haring. J. Telders.
Th. Heyblom. P. K. Termijtelen.
C. H. J. W. Köhler. J. P. Thijssse Jr.
N. Th. Koomans. W. Walderpoort.
W. Kooper. J. Yper.
D. N. de Lange. J. G. van der Zwart.

Werktuigkundig-Ingenieur.

W. Bakker. J. E. Loke.
A. ten Bruggencate. A. J. Mollinger.
W. H. de Bruyn Cops. A. W. van der Moore.
J. H. Dresselhuys. F. Prins Visser.
U. Dribergen. W. D. G. Reinders.
A. J. Engel. J. J. van Rietschoten.
F. L. H. van der Grinten. A. C. van Rossem.
H. J. Itz. B. H. Stork.
P. P. Kriek. J. E. de Vrij Obreen.
C. G. Lingbeek. J. van Zijll.

Scheepsbouwkundig-Ingenieur.

J. W. Bonebakker. E. van Dieren.
C. van Dam. R. Voorhoeve.

Electrotechnisch-Ingenieur.

J. J. F. Bartels. J. M. Prins.
A. H. O. W. de Bats. A. H. B. van Riemsdijk.
A. E. Bosman. K. C. Rietema.
A. J. Ehnle. F. v. Teuten.
J. H. Kock. H. Vermeulen.
L. P. Krijger, (met lof). N. A. J. Voorhoeve.
A. E. Loen, (met lof).

Ingenieurs Examens voor de Zomervacantie 1918.

Geslaagd voor:

Werktuigkundig-Ingenieur.

A. Bargeboer. W. F. E. van Hasselt, (met lof).
C. J. Bouten. G. H. van Hengel.
P. C. Brunting. L. W. Hofland.
J. J. Ph. Cattel. G. Hofstede (met lof).
Chr. A. J. F. Giesberger (met lof). J. H. Hoog.
W. Maas Geesteranus (met lof). F. W. Janssen.
J. L. Goudsmit. H. van Meurs.
J. G. C. Grasé Jr. G. J. Schott.
F. H. R. Guljé. H. Stamé,
W. A. Hart. M. Volkers (met lof).

Scheepsbouwkundig-Ingenieur.

J. Triebart.

Electrotechnisch-Ingenieur.

H. Th. Baart de la Faille. F. Chr. Th. Schuver.
B. W. A. Bijvoet. R. Sybrandy.
Chr. van Geel (met lof). J. D. H. van der Toorn.
N. Kloots. J. M. Verweij de Winter.
Mej. M. Lindeijer. B. M. Woldringh.
G. L. Ludolph (met lof).

Mededeelingen.

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 29 Juni 1918, No. 12194, Afd. O. is benoemd tot bediende bij de analytische scheikunde aan de Technische Hoogeschool te Delft J. B. H. Pieper, aldaar voor het tijdvak van 1 Juli tot en met 31 Dec. 1918.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 20 Juni 1918 No. 11354 Afd. O. is met ingang van 1 Juli 1918 benoemd tot bediende aan het gebouw voor Werktuigbouwkunde en Scheepsbouwkunde aan de Technische Hoogeschool te Delft A. van den Buuse.

—o—

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 20 Juni 1918 No. 11445 Afd. O. is te rekenen van 1 Juni 1918, aan L. R. J. de Greve m.i. en J. A. Lohr m.i. op hun verzoek eervol ontslag verleend als assistenten voor de docimasie en de metallurgie aan de Technische Hoogeschool te Delft.

ADVERTENTIEN.

Uitzending van Diners.

VLEESCH of VISCH, AARDAPPELEN en GROENTEN
à f 0,75 per Diner; met SOEP of NAGERECHT f 0,90,
in goed verwarmde Bussen.

Geen vooruitbetaling, geen storting, geen 10 cent voor
het bezorgen van iedere bus.

Aanbevelend,
OUDE DELFT 120. CHR. F. RÜTER.

Voor de levering van

Delftsche Limonade-Siropen

beveelt ondergeteekende zich beleefd aan.

W. DE HOOGH,
OUDE DELFT 152. Telefoon 15.

